Biblioteca Municipiului Deva
SALA DE LECTURĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV — Nr. 382 (5816)

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Duminică 1 decembrie 1968

O importantă confruntare rugbystică:

ROMÂNIA-FRANȚA

Așadar, pe stadionul „23 August", la ora 14, începe examenul: se înfruntă rugbyștii români și cei francezi, într-un meci care contează în cadrul „Cupei Națiunilor—F.I.R.A.".

CARRÈRE (Franța)
văzut de Neagu RADULESCU

Poate, însă, deasupra competiției în sine, meciul angrenează mari responsabilități, de ambele părți, dar cu deosebire în rîndurile reprezentanților noștri. Povara românilor, în această partidă, e mai mare decît a adversarilor lor; trebuie etalate cunoștințele și calitățile acumulate cu multă trudă în multe, foarte multe antrenamente. Iar „examinatori" le sînt deținătorii unui impresionant palmares rugbystic, oricum, de ani de zile, dovediți cei mai buni în lumea ovalului european.

Despre meci, despre importanța lui, despre condițiile din ce în ce mai grele pentru reprezentativa României în confruntările cu francezii s-a scris nu o dată. Sportivii care poartă culorile țării noastre pe terenurile de rugby au mari calități, se pregătesc asiduu, beneficiază în țară de aceleași bune condiții care sînt proprii sportului nostru în general. Le lipsește însă activitatea competițională puternică, le lipsesc întîlnirile internaționale fără de care greu se pot urca treptele ierarhiei. Știm aceasta, am arătat-o, răspicat, dar mai știm că forța lor morală constituie un atu important. Le vom cere, deci, în aceste ultime ceasuri care preced meciul România-Franța, doar să-și amintească permanent că poartă pe teren tricourile naționale, că au de onorat activitatea frumoasă a tuturor celor care, înaintea lor și o dată cu ei, au făcut tot ce au putut pentru a da rugbyului românesc un renume frumos și au reușit.

Le cerem, deci, jucătorilor noștri dăruire, pentru prestarea unui joc de cel mai înalt nivel rugbystic — pe care l-au mai dovedit în alte rînduri —, pentru obținerea unui rezultat care să facă din nou cinste rugbyului românesc. Un rugby modern, o putere de luptă care să-l pună în valoare, iată cheia succesului pe care îl urăm și în care credem!

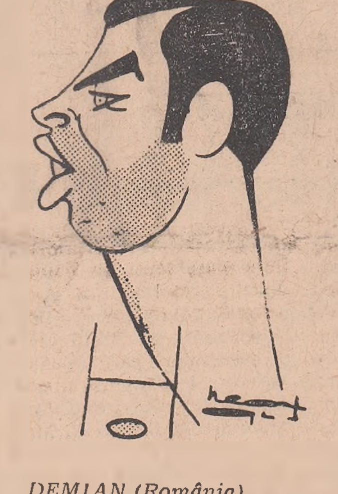

DEMIAN (România)
văzut de Neagu RADULESCU

G. RUSSU-ȘIRIANU

Formațiile celor două echipe:

ROMÂNIA: Dăiciulescu; Suciu, Coravu, Wusek, Irimescu; Dragomirescu, Florescu; Rășcanu, Demian, Ciobănel; Țuțuianu, Șerban; Stoica, Iorgulescu, Dinu.
FRANȚA: Magois; Sillères, Ruiz, Maso, Bonal; Pariès, Puget; Dutin, Spanghero, Carrère; Dauga, Cester; Noble, Yachvili, Esponda.

RENDEZ-VOUS-UL GENERAȚIILOR

Întîlnire emoționantă, ieri dimineață, la stadionul „23 August". Celebrul Jean Prat (care la 40 de ani jucase de peste 50 de ori în echipa Franței) și Pierre Albaladejo (vestitul „Monsieur drop-goal") au ținut să salute grupul numeros de foști internaționali români, participanți la meciurile franco-române antebelice. Arh. Soare Sterian (membru al echipei olimpice din 1924), pensionarii Ion Nemeș, Mihai Vardala, Constantin Ionescu (1924), jurisconsultul C. Wirth (1935), ing. Gh. Fîntîneanu și pensionarul Ion Buzoianu (1936), arh. Ascanio Damian, tehnicienii Toma Moldoveanu, Petre Turuț, Marin Slobozeanu (1936—1938) și alți membri ai vechii familii rugbystice (Aman, Tanoviceanu, Albescu) — toți și-au exersat cu plăcere limba franceză, evocînd partidele de altădată și eroii atîtor meciuri faimoase. A fost regretată absența nestorului rugbyului românesc, Mircea Iconomu.

O plăcută conversație prietenească au purtat foștii internaționali români și cu tinerii reprezentanți de astăzi ai cocoșului galic, care le-au fost prezentați de Jean Prat. *(vib).*

Un antrenament edificator

Sîmbătă dimineața, pe terenul II din incinta complexului „23 August", a avut loc un antrenament al „XV"-lui Franței. Numeroși iubitori ai rugbyului, sportivi în activitate, specialiști și tehnicieni au avut prilejul să-și dea seama de calitățile oaspeților. Au ieșit în evidență liniile a II-a și a III-a, prin forța componenților și prin buna organizare în momentele fixe, tehnica în egală măsură eficace și elegantă a reputatului centru Maso, precum și viteza generală de execuție și de deplasare a echipei în atac. După cum ne-a declarat antrenorul principal Jean Prat, jucătorii francezi s-au mișcat bine, dovedind, cu 24 de ore înaintea meciului, că nu au avut nimic de suferit de pe urma partidelor precedente sau de pe urma repausului forțat la care au fost supuși unii dintre ei.

În pagina a III-a

Inscripție pe un balon oval

O pagină de magazin rugbystic

Fază din prima repriză a meciului de hochei România—Polonia, încheiată cu victoria echipei noastre, cu 4—3
Foto: A. NANU

La fel ca acum 5 ani, la Stockholm

Hocheiștii români au condus cu 4-0 în meciul cu Polonia și au cîștigat, în final, la limită: 4-3 (2-0, 2-0, 0-3)!

Sincer vorbind, după evoluțiile deloc mulțumitoare din jocurile cu reprezentativa Bulgariei, nu așteptam prea optimiști confruntările pe care urmau să le susțină hocheiștii români cu selecționata Poloniei. De această dată oaspeții noștri alcătuiau o formație cu excelente rezultate pe plan internațional,

Călin ANTONESCU
Tr. IOANIȚESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

ULTIMELE MECIURI ALE TURULUI DIVIZIEI A DE FOTBAL

Pe majoritatea stadioanelor din țară fotbaliștii își iau la revedere, pînă la primăvară, de la publicul spectator. Etapa de astăzi, meciul de mîine de pe stadionul Dinamo, ca și restanța F. C. Argeș — Dinamo București de joi de la Pitești vor încheia turul acestui campionat. Dar iată programul:

- **BUCUREȘTI: Progresul — Farul (stadionul 23 August, de la ora 12, în deschidere la meciul internațional de rugby România — Franța).**
- **ORADEA: Crișul — Vagonul**
- **BACĂU: Dinamo — Steaua**
- **ARAD: U.T.A. — Universitatea Cluj**
- **PITEȘTI: F. C. Argeș — A.S.A. Tg. Mureș**
- **PETROȘENI: Jiul — Rapid**
- **IAȘI: Politehnica — Petrolul.**

MÎINE, de la ora 14, pe stadionul Dinamo, se va disputa meciul Dinamo București — Universitatea Craiova.

JOI, 5 decembrie, la Pitești: F. C. Argeș — Dinamo București (restanță).

Echipa feminină de handbal din nou învinsă: 6-8 cu R.D. Germană

Iugoslavia—U.R.S.S. 19-11!

Loviturile de la 7 metri au devenit parcă obsedante pentru reprezentativa feminină a țării, învinsă din nou aseară în cea de a 4 reuniune a *„Cupei orașului București"*. Formația R. D. Germane, adversarul nostru din acest meci a jucat ceva mai slab ca în partidele anterioare, *Irina Klimovschi* a „închis" deseori poarta în fața asalturilor echipei oaspete și, cu toate acestea, româncele au părăsit terenul din nou cu capul plecat, ratînd astfel orice șansă de a se reabilita în fața spectatorilor.

Întrecerea celor două formații a fost dominată de miza mare a jocului, fapt care a impus multă precauție în ambele tabere. Conducem cu 1—0, apoi adversarele cu 2—1. La această situație am fost martorii unor momente incredibile: TIMP DE 3 MINUTE ECHIPA ROMÂNĂ A RATAT 3 LOVITURI DE LA 7 METRI! Era normal că în felul acesta nu va fi posibil sportivelor noastre să se impună în fața unui adversar dîrz și atent la orice slăbiciune la semicercul nostru. Pauza a găsit cele două formații la egalitate (3—3). După reluare însă, handbalistele germane mai active și mai incisive au preluat inițiativa, obținînd cîștig de cauză: 8—6 (3—3). De notat că la scorul de 4—6 (min. 41), cînd soarta partidei nu fusese încă decisă, R. Soos a mai ratat un 7 metri!.. făcîndu-l parcă să roșească pe arbitrul *T. Kielhorn* din Olanda, foarte amabil (le-a acordat 6 penal-

Nușa MUȘCELEANU
Adrian VASILIU

(Continuare în pag. a 4-a)

UNGARIA — ROMÂNIA (tineret) 10—9 (5—5). Arbitru: Gabriel Kurt (Elveția) UNGARIA: Kovacs (Petkö) — I. Szabo 4 (1 din 7 m), V. Toth 1, Kurucsai, Hornok, Toth — Harsany, Baboș, Kovacs 2 (1 din 7 m), Schwayer 2, Kiss 1, Rozahegy; ROMÂNIA (tineret): Buzaș (Moroșan) — Petrache 2, Mikloș 1, Magyari 1, Costandache 2 din 7 m, Neghină 1 din 7 m, Vasilescu, Cordoș 2, Matache, Frîncu, Niță.

IUGOSLAVIA — U.R.S.S. 19—11 (8—7). Arbitru: V. Pelenghian (România). Au marcat: Veinovici 5 (2 din 7 m), Reberniak 3, Radakovici 4, Samardzia 3, Knezevici 2, Jasici, Karabatici de la învingătoare și Jivih 7 (2 din 7 m), Omelciuk 2, Ostasinskaia, Turcina de la învinse.

ROMÂNIA — R.D.G. 6—8 (3—3). Arbitru. T. Kielhorn (Olanda). ROMÂNIA: Klimovschi (Anca) — Stănișel 1, Ilie, Băicoianu, Oancea, Arghir, Sauer 2, Soos 3, Hedeșiu, Sramco, Munteanu; R.D.G.: Zober (Rothe) — Baumann 1, Grosse, Hochmuth 2, Meister, Braun 2, Schanding 1, Henning, Richter, Winkler, Hermann 2.

Ultima reuniune se desfășoară astăzi, de la ora 16,45, după următorul program: U.R.S.S. — Ungaria, R.D.G. — România (tineret) și România — Iugoslavia.

Jucătoarele iugoslave jubilează. În dificila partidă cu reprezentativa U.R.S.S., ele au obținut o victorie de proporții: 19—11 Foto: AUREL NEAGU

BEATRICE HUȘTIU patinează la Chicago

Noi soli ai patinajului românesc evoluează pe patinoarele din străinătate, în aceste zile. În prim plan, un eveniment cu totul neobișnuit: pentru prima oară, țara noastră va fi reprezentată într-un spectacol pe gheață dincolo de Ocean. Micuța **Beatrice Huștiu**, mezina ultimei Olimpiade albe, este invitată la o demonstrație de patinaj artistic la Chicago (S.U.A.).

Un grup de trei patinatori aparținînd clubului I.E.F.S București concurează la Ljubljana (Iugoslavia). Au făcut deplasarea **Rodica Didă, Adina Caimacan, Eugen Tăujan**, antrenorul Radu Ionian și arbitra Vera Curceac.

La Viena au plecat patinatoarele **Constanța Ionescu** — campioana de juniori a țării — și micuța **Doina Mitricică**. Ele sînt însoțite de arbitrul internațional N. Malarciuc.

Steaua conduce în campionatul de haltere pe echipe

CLUJ, 30 *(prin telefon)*. — În sala Armatei din localitate au continuat întrecerile din cadrul campionatului național de haltere pe echipe. La categoria ușoară, în mod surprinzător, pe primul loc s-a clasat *Tudor Vasile* (Ș. N. Constanța) cu 360 kg, înaintea lui *Dragoș Niculescu* (Steaua).

Dimineața au avut loc probele de atletism (60 m plat, aruncarea greutății peste cap și pensalt). Întrecerile nu și-au atins scopul, deoarece participanții n-au îndeplinit decît o formalitate: condițiile atmosferice influențînd desfășurarea normală a probelor.

După primele trei categorii, în clasamentul general (haltere și atletism) pe primul loc se află Steaua cu 9 386,5 p, urmată de C.S.M. Cluj cu 7 953,5 p, Progresul București cu 7 868,5 p, Dacia Oradea cu 7 246 p, Dinamo București cu 7 164,5 p, Olimpia București cu 6 677 p.

Campionatele se încheie azi în urma desfășurării ultimelor întreceri la haltere și atletism.

AUREL PALADE URSU
corespondent

Totuși, un joc...

Nu, hotărît nu: fotbalul nu poate fi asimilat cu o știință. Așa cum ar fi tentați să susțină unii dintre superteoreticienii lui. Pe dreptunghiul gazonului se descriu, într-adevăr, traiectorii, se încearcă combinații de 2—3 jucători (chiar mai mulți), se vorbește adesea de unghiuri închise, deschise, de asemenea, despre triunghiuri, dar toate acestea se realizează nu cu echerul, compasul sau rigla de calcul... la masa de lucru Ci într-o continuă mișcare, de cele mai multe ori în condiții de dezechilibru și — mai ales — de opoziție a unei forțe mai mari sau mai mici constituită de partenerul cu care te întreci.

De aici și mult gustata surpriză, de aici și farmecul disputei sportive, presărată cu momente dramatice, trăite din plin de cei din teren și din tribune.

Un asemenea moment, care ne-a sugerat rîndurile de față, a fost și minutul 89 al meciului disputat în etapa anterioară pe stadionul Republicii între echipele Steaua și Politehnica Iași. Vă mai amintiți? Tabela de marcaj arăta 1-1, reflectînd mai mult slăbiciunea celor două linii de atac și mai puțin siguranța compartimentelor defensive. Mai lipsea un singur minut ca această partidă să se încheie... la egalitate.

Dar iată minutul 89 și o ocazie la poarta lui Cizic. O ultimă speranță a suporterilor Stelei de a pleca acasă cu cele două puncte atît de sigure (vai!) înainte de meci, o ultimă speranță risipită în cele din urmă de Tătaru II, **„singur cu portarul"**, după cum relatează și cronica. Cîte decepții în clipa aceea: **„ah, astăzi, „băieții" nu pot să învingă"**, o fi spus careva. La mai rău, nimeni n-ar fi îndrăznit să gîndească, deși faza nu se încheiase acolo; continuase cu un contraatac declanșat de Popescu (abia introdus în formație) și oprit de Sătmăreanu prin fault. Ce a urmat este cunoscut: Deleanu a „pus" golul parcă cu mîna, în plasa porții lui Suciu.

Stupoare! Bucurie! Tristețe! În interval de secunde sabia a amenințat două capete, iertînd numai unul. A căzut doar acela care, cu puține clipe înainte se crezuse... fericit. Nu, hotărît nu: fotbalul nu este o știință!

Rămîne, totuși, un joc...

G. NICOLAESCU

Spadasinul Anton Pongraț (Medicina Tg. Mureș)

e noul campion al României la juniori mari

După ce doi ani la rînd, în 1965 și în 1966, a stat în plasa ocupantului locului I, iată, anul acesta *Anton Pongraț* — confirmînd toate așteptările — a devenit campion al țării la juniori mari Plecat foarte decis, încă din tururile preliminarii (locul I în turul I, cu 4 victorii și același loc, în turul II, cu tot atîtea victorii), campionul și-a îngăduit o ușoară relaxare în semifinale, unde a ocupat locul 3, după *C. Bărăgan* și *D. Spîrlea*. În finală, în schimb, n-a... iertat nimic, forțînd ritmul și înregistrînd victorii în serie: *5—2 cu C. Duțu, S. Ciocodeică* și *K. Kiss, 5—1 cu C. Bărăgan* și *5—0 cu D. Spîrlea*. Nu mai încape nici o discuție: Pongraț s-a arătat a fi cel mai bun dintre spadasinii care n-au împlinit încă vîrsta de 20 de ani. Sincere felicitări acestui tînăr medicinist, fruntaș în sport ca și la învățătură (integralist încă din primul an de facultate), precum și antrenorului său, *conf. univ. Andrei Cacuci*.

Locul 2 a fost ocupat de... pentatlonistul *D. Spîrlea* (C.P.M.B.): 3 v. — 17:19. O performanță meritorie pentru realizarea căreia Spîrlea a muncit mult, cot la cot cu antrenorul său, Gh. Tomiuc.

Deși handicapat serios de întreruperea antrenamentelor, *C. Duțu* (Electroputere Craiova) 2 v — 20:19, în prezent în stagiu militar, a reușit o nesperată intrare în finală, unde s-a clasat pe locul 3. Poate că ar fi cazul ca pe timpul în care se află încorporat, acest tînăr și talentat spadasin să nu fie dat uitării, el făcînd parte din lotul de perspectivă al României.

Pe locul 4 — *K. Kiss* (C.S.M. Cluj) 2 v — 22:18, iar pe locul 5 *C. Bărăgan* (Steaua) 2 v — 23:17. Pe ultimul loc, *S. Ciocodeică* (Progresul) cu o victorie.

După cum se vede, din finală au lipsit o serie de trăgători de la care așteptam mai mult. Printre ei: *M. Bunea, L. Isăilă, I. Ritzinger*, finaliști anul trecut, *D. Podeanu, Gh. Budahaziu, I. Bălan, C. Călina* și *C. Stancu*.

Azi, în ultima zi, finala la floretă fete, de la ora 8.30.

t. st.

TENISMANI ROMÂNI EVOLUEAZĂ ÎN CUBĂ

Ieri au plecat la Havana jucătorii de tenis G. Bosch, C. Popovici și I. Santei, pentru a susține o serie de jocuri de antrenament. Lotul este însoțit de prof. Al. Lăzărescu, secretarul F.R.T.

SPORTUL Magazin

Piesă de muzeu

O CRONICĂ DE FOTBAL DIN ANUL 1912

Atunci ca și acum, acum ca și atunci!

Avem în față un exemplar din revista „SPORTUL PENTRU TOȚI" — dominată de material hipic, cu mențiunea că „revista sportivă apare în fiecare zi de curse și o dată pe lună", din care reproducem, pentru fotbaliștii noștri de azi și pentru cei cu mult mai mulți care le urmăresc activitatea — alcătuind marea familie a balonului rotund — următoarea cronică a unuia dintre primele meciuri din cel dintîi val al fotbalului bucureștean :

„Duminică 26 august (anul 1912, n.n.) a avut loc pe platoul așa-zis de la „Nuci", de pe cîmpul „Pleșoianu", de la ora 8 jumătate la 11 jumătate, un meci de fotbal între echipele „UNION" și cea a cercului „VICTORIA". Rezultatul a fost 3-2, echipa clubului UNION cîștigînd pariul.

Echipa cercului UNION a învins, ce e drept, grație domnilor Titi Burmaz, Del Negro, C. Tănăsescu, C. Therman Aurel, precum și îmbrînciturilor practicate de un domn Ionel, pronume necunoscut, care spune că mai e membru și în societatea OLYMPIA. Nu cred că scopul fotbalului este atît de josnic, de a trînti, sau mai bine-zis de a scoate din luptă pe unul cîte unul din jucători, rămînînd victorioasă echipa care mai are din fericire, poate, un membru pe teren. Las la buna apreciere a iubitorilor de sport dacă se poate profana astfel un sport care tinde a se localiza la noi în țară. Totuși, trebuie menționat că deși cercul VICTORIA nu e înființat decît din luna iulie, are o echipă în care se găsesc elemente de reală valoare ca : Ionescu Nicolae, Bădulescu Constantin, Ionescu T. Alexandru, Gherman N. și Bădulescu M, care au opus o frumoasă rezistență celeilalte echipe".

V. F.

CONVORBIRI CU DOMNUL GORE

MIRACOLUL

Cînd am intrat la dl Gore în cameră, prietenul meu era înconjurat de-o mare cantitate de ziare, două aparate de radio și foarte mulți nervi.

— Am citit, se lansează el într-un demi-fond de cuvinte, tot ce scriu ziarele despre Olimpiadă. Am cercetat reportajele despre altitudine și recorduri, fotografiile stadioanelor, interviurile atleților. Am ascultat zece sau douăsprezece posturi de radio de pe patru continente. Știu totul : cîte camere de hotel au fost ocupate în timpul celor două săptămîni și cîte dintre ele cu patru paturi ; lungimea lacului consacrat canotajului ; cîte aparate de telefon și cîte telexuri se aflau la dispoziția gazetarilor ; cine-a desenat costumele lotului francez ; cîți bucătari și din care naționalități au lucrat la restaurantele din satul olimpic. Un singur lucru nu l-am auzit sau citit pînă acum. Un singur adevăr cu adevărat revelatoriu.

— Care ?

— Faptul că Olimpiada a avut loc.

Dl. G. a făcut o pauză pentru a-și continua mirările.

— Anul acesta, continuă el, au existat toate, dar absolut toate condițiile necesare și suficiente pentru ca aceste jocuri să fie ori amînate, ori suspendate, ori pur și simplu sabotate. Anul acesta se încheiaseră de fapt toate pregătirile pentru anularea Olimpiadei.

În luna octombrie a anului 1968 convulsiunile planetei erau mai acute ca niciodată după încetarea războiului mondial, cunoscut deocamdată sub denumirea de ultimul. Lumea trăiește cîteva războaie cu sînge și cîteva fără...

...Și totuși, Olimpiada a avut loc.

S-ar putea zice însă că lumea sportului fair-play trăiește paralel cu lumea cealaltă, mai mare, cele două universuri neîntîlnindu-se niciodată. Eroare. Sfîșierilor globului le-au răspuns sfîșieri olimpice fără precedent. Toată lumea aștepta planificat, incidente cu sînge. Toată lumea aștepta, pe stadioane, manifestări violente, mitraliere și cadavre, ca pe-un rău inclus în programul jocurilor și cu aceeași resemnare științifică cu care poliția pariziană așteaptă, după week-end, rația săptămînală de 500 morți pe autostradă.

...Și totuși, Olimpiada a avut loc. Strigînd cu disperare că omenirea vrea să se joace, Olimpiada de la Mexic a sfidat superb istoria contemporană, dîndu-i o palmă al cărei ecou eu și astăzi încă îl aud, îl aud...

p. conf. Al. MIRODAN

Duminicile unui nesportiv

„U"

Am fost și eu, mai demult, deși nesportiv, un însuflețit suporter al echipei U, adică Universitatea din Cluj. Purtam pe vremea aceea șepcile roșii ale studenților Almei Mater din frumosul oraș cu grădini și clădiri baroce de sub dealurile Feleacului. Era chiar epoca de maximă strălucire, între 1930 și 1935, a echipei de fotbal, al cărei portar era pe vremea aceea Sârbu, avînd în formație pe Iancovici, Sfera, Surlașiu, Doboșan, Ștefănescu, Sepci și doctorul Ghilezan. Țin minte că apariția lor pe stadion isca adevărate vijelii de ovații în tribune. Tineretul agita șepcile, tropotea din picioare și scanda asurzitor : „Haide, U ! Haide, U !" Și U venea, de fapt, cu rapiditate, vigoare, îndîrjire. Avea inteligență parcă și în picioare și crease un stil de joc românesc, admirat, invidiat, comentat de toți amatorii balonului din cuprinsul țării.

Clubul acesta, care își serbează în curînd semicentenarul de existență, a luat ființă în 1919—1920, în Transilvania unită cu patria-i mumă. La Cluj predau atunci, prin facultățile Universității, doctorii Babeș, Levaditi, Iacobovici, Hațieganu, cărturarii Vasile Pârvan, G. Bogdan-Duică, Camil Negrea, I. Cătuneanu, Abramescu și atîtea alte somități ale învățămîntului nostru superior, ale științei românești. Studenții nu puteau rămîne mai prejos de dascălii lor, și nici n-au rămas. Mulți dintre cei ce onorează azi catedrele, institutele de cercetare, viața publică a țării și-au făcut ucenicia în Clujul științei și al artei, dar și al sportului.

Al sportului românesc, pe care Clubul U l-a promovat, din prima clipă a Unirii, cu însuflețire și cu seriozitate. Seriozitatea și însuflețirea îi erau dictate de ambiția de a demonstra tuturor că sîntem un popor cu multiple resurse de cultură, cu infinite antene în viața lumii moderne, din care sportul, elementul de joc loial și elegant, exuberanța energiei îmbinate cu intelectul nu puteau să lipsească. Era, în sfîrșit, posibilă o mișcare sportivă a noastră, inițiată, organizată și dezvoltată de tineretul român. De asta U a însemnat o epocă în sportul din Transilvania, de asta a stîrnit clubul acesta de universitari un adevărat curent de opinie, întotdeauna simpatic, în rîndurile iubitorilor fotbalului de pe întregul cuprins al țării.

Ca orice organism viu, ca toate asociațiile omenești, U a cunoscut perioade de lumină și a cunoscut perioade de penumbră. A reprezentat Clujul și Transilvania cu sorți de izbîndă variabili, dar ideea că acest club clujean constituie o culme a sportului național dintr-o parte a țării, în care tradițiile obîrșiei noastre latino-dace și cele ale descălecatului maramureșean au fost întotdeauna vii, nu a încetat nici o clipă să fie mortarul coeziunii de echipă a universitarilor.

Aleargă mingea, după cum timpul aleargă și el, fără oprire. Curînd, Clujul va sărbători și, o dată cu el, vor sărbători iubitorii fotbalului din toată România, jumătatea de secol a unei echipe, care nu este numai un club sportiv, ci este și o Idee. Ideea că sîntem datori, prin ceea ce am fost și prin ceea ce sîntem, dar mai ales prin ceea ce vom fi pe zi ce trece tot mai mult, a realiza *maximum et optimum* pe toate tărîmurile.

Chiar și pe cel al fotbalului !

George SBARCEA

CHEMARE

Omule blazat,
Îmbătrînit înainte de vreme,
Copleșit de sofisme,
Sclerozat în prejudecăți...
Aleargă în stadion
Și aruncă-ți inima
Ca minge pe gazonul suav !
Cufundă-te în fluviul de entuziasm
frenetic,
Fii părticică din hohotul enorm,
Ce înalță mai sus încă bolta !
Așa vei învăța din nou
Să rîzi și să cînți.

Vasile DIACONESCU

„VÎNĂTOAREA VULPII"

Luna trecută, în Pădurea Verde, sub obrocul frunzelor aurii și pe culcușul frunzelor veștede, a reînviat un joc hipic străvechi, cum e jocul cazacilor „Prinde fața". Din inițiativa centrului de călărie „Sănătatea" din Timișoara s-a organizat, într-una din duminicile însorite ale acestei toamne tîrzii, „vînătoarea vulpii", exercițiu hipic pe care englezii îl numesc „fox-hunting", iar germanii — „Fuchsjagd". Vulpile vii (nu cele din fabule) pot fi liniștite : aci e vorba de o vînătoare convențională și deci modernă și sportivă. Unul din călăreți, pornit înainte, poartă la brațul stîng, ca o eșarfă, o coadă de vulpe, reprezentînd ținta urmăritorilor. Sub privirile a peste 150 de spectatori și admiratori ai călăriei, în sunetele cornurilor de vînătoare, s-au așternut la galop întins participanții, în pitoreștile lor jachete roșii, conduși de „maestrul de vînătoare" (de fapt antrenorul centrului) Vladimir Javorovschi. Rolul „vulpii" și l-a asumat un fervent al călăriei, arhitectul vest-german Hans Gross (aflat în trecere prin Timișoara, dar gata să devină membru al clubului bănățean). Dintre toți urmăritorii, tînărul Bogdan Mingea, încălecînd armăsarul pur-sînge, Madrigal, a reușit primul să ajungă „vulpea", devenind astfel, pînă la proximul joc, deținătorul trofeului și totodată „vulpea" viitorului concurs. „Vînătoarea" a fost completată cu demonstrații de dresaj (frații Javorovschi) și de sărituri peste obstacole, care au evidențiat forma călărețelor Mariana Pele și Rodica Bucinschi. Succesul complexei manifestații hipice i-a determinat pe organizatori să decidă repetarea ei anuală.

Al. SVETLANA, coresp.

Societățile sportive și actul Unirii de la 1 decembrie 1918

Călătorul care trece astăzi prin Alba Iulia, vizitînd Muzeul Unirii, se va opri cu recunoștință lîngă volumele de acte și documente legate în pînza tricolorului românesc, ce conțin adeziunile maselor populare cu privire la Unirea Transilvaniei cu România și mandatele de delegați pentru marea Adunare Națională din 1 decembrie 1918. În mulțimea acestor acte și documente de valoare istorico-națională, remarcăm și mandatele (creditionalele) delegaților a două societăți sportive, care alături de ceilalți delegați prezenți în 1 decembrie 1918 la Alba Iulia, au decretat Unirea Transilvaniei cu România.

Prin regulamentul emis la 2/15 noiembrie 1918 de către Consiliul Național Român Central, ce cuprindea normele alegerii delegaților pentru marea Adunare Națională de la Alba Iulia, societățile sportive transilvănene erau reprezentate de drept. Dar acum, în fața evenimentelor de mare însemnătate pentru poporul român, din numeroasele societăți sportive transilvănene existente înaintea primului război mondial, nu mai supraviețuiau decît „Șoimii" din Sibiu și „Gloria" din Arad, ambele înființate în anul 1913.

Creditionalul *Societății de gimnastică, sport și excursiuni* „Șoimii" din Sibiu delega la 16/29 noiembrie 1918 ca reprezentant al ei în marea Adunare Națională de la Alba Iulia pe funcționarul de bancă T. Romul Popescu, creditional semnat de prezidentul societății dr. L. Borcia și Eugen Todoran ca secretar. Creditionalul *Clubului sportiv* „Gloria" din Arad delega la 15/28 noiembrie 1918, în același sens, pe Sabin Moldovan, creditional care de asemenea poartă semnătura prezidentului dr. George Crișan și a secretarului Remus C. Moldovan. Prezidentul *Clubului sportiv* „Gloria", este una și aceeași persoană cu juristul George Crișan (1887—1935), originar din Beiuș, fost redactor al ziarelor „Tribuna" și „Românul" din Arad și pe lîngă alte funcții politice, secretar al marii Adunări Naționale de la Alba Iulia. Remus C. Moldovan, secretarul aceluiași club sportiv, este unul dintre pionierii introducerii fotbalului pe Cîmpia de la Ciala și în calitate de antrenor și căpitan a pus bazele echipei de fotbal „Gloria"-Arad.

Exprimîndu-și răspicat voința în ajunul zilei de 1 decembrie 1918, „obștea poporului român" transilvănean, din care făceau parte și cele două societăți sportive, dădea la iveală dorința fierbinte de a fi împreună cu toate teritoriile românești. Poporul spunea atunci, în hotărîrile semnate de mase, cuvinte ce însuflețesc și astăzi inima fiecărui român : „În această hotărîre a noastră atîrnă tot ce au dorit strămoșii noștri, tot ce ne încălzește pe noi, cei de față, și tot ce va înălța pururea pe fiii și nepoții noștri".

Nicolae CORDOȘ
muzeograf la Muzeul de istorie din Cluj

STADIONUL PETSCHOVSKI ?

Prietenul nostru, neobositul hronicar sportiv al orașului Arad, Iosif Sîrbuț, care ne-a însoțit în interviul final al lui Iosif Petschovski, ne scrie, evocînd clipele dureroase ale înmormîntării marelui fotbalist român.

Cu același prilej, exprimînd dorința multor arădeni și iubitori de sport, corespondentul nostru amintește propunerea ca stadionul U.T.A. să primească numele de Petschovski, în memoria prematur stinsului din viață erou al fotbalului nostru.

Consemnăm această propunere, lăsînd autorităților locale dreptul de a decide.

răspunde Ion Poștașu

T. FILIPIDESCU, BUCUREȘTI. Plină de adevăr (și de spirit, recunoaștem !) epigrama pe care o

adresați fotbaliștilor noștri, pe marginea faptului că au reușit să deschidă „lacătul elvețian" :

Nu vă dau carnet de meșter !
Nu e cazul, cum se spune,
Să vedem dacă deschideți
Și-alte „lacăte" mai bune !

MANOLE POSTESCU, CRAIOVA. Iată bilanțul meciurilor disputate pînă acum între echipele de fotbal ale României și Greciei : 10—8—2—0—32—11.

POPEI COCEAN, DEJ. Lăudabil, gestul dv. de a-l încuraja pe Domide, dedicîndu-i o poezie. Regretăm că nu vă putem încuraja și noi pe dv., publicîndu-vă versurile. Sînt slăbuțe...

MARIN V. ISTRATILA, CONSTANȚA. Pînă acum, Universitatea Craiova n-a reușit niciodată să cîștige în fața lui Dinamo București. Nici măcar la... Craiova !

DUMITRU IANACHE, COMUNA SUDITI. Haidu, portarul echipei Steaua, a suferit o operație. Aceasta este explicația... dispariției.

I. DINCA, CLUJ. Îmi puteți ține locul ! În ambele cazuri sînteți bine documentat : 1. Dinamo București a cîștigat de 4 ori consecutiv campionatul țării la fotbal. Este vorba de edițiile 1961-62 (locul 2 Petrolul), 1962-63 (locul 2 Steaua), 1963-64 (locul 2 Rapid) și 1964-65 (locul 2 Rapid). 2. Ion Grama, de la Progresul, împlinește la 29 ianuarie 25 de ani. Prima legitimare : la Autobuzul. De aici, a trecut la S.N. Oltenița, de unde în 1968 a venit la Progresul.

S. PETRU, IAȘI. Fostul fotbalist (fundaș stînga) al echipei Steaua, Victor Dumitrescu, este antrenor la centrul de copii și juniori al acestei echipe. El n-a arbitrat niciodată. Faceți o confuzie între el și Vasile Dumitrescu. Și, în general, nu este bine să fii confundat cu un arbitru de fotbal !

VICTOR PANCU, OLTENIȚA. Ion Pîrcălab a jucat de 38 de ori în echipa națională. Ținînd seama de faptul că n-are decît 27 de ani, este probabil că va bate recordul deținut de Bodola, cu 48 de selecționări. Este greu de făcut o comparație între el și Bindea. Din unele puncte de vedere, Pîrcălab este superior lui Bindea. Acesta din urmă, însă, se „bătea" pînă la ultima picătură de energie, deși era mai firav decît Pîrcălab.

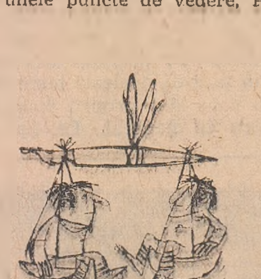

E. POPOVICI, BUCUREȘTI. „Ce se întîmplă, dacă din cauza condițiilor atmosferice neprielnice (ceață deasă, furtună etc.) un meci se întrerupe, să zicem, în minutul 80, la scorul de 3—1 în favoarea uneia dintre cele două echipe ?" Nu se rejoacă toată

partida. Ar fi și inechitabil ! Se joacă doar cele 10 minute care au mai rămas.

NEACȘU PREACU, BRAILA. Iată datele de naștere și numărul de jocuri în echipa națională ale fotbaliștilor respectivi : Gheorghe Gornea — 2.8.1944, de 3 ori; Ludovic Sătmăreanu — 21.2.1944, de 10 ori, Alexandru Boc — 3.6.1946, de 2 ori. Mircea Lucescu — 29.7.1945, de 15 ori, Nicolae Dobrin — 26.8.1947, de 18 ori.

NICOLAE BAZAN, MEDIAȘ. I-am transmis handbalistului Gheorghe Licu, care împlinește astăzi 23 de ani, felicitările dv. Vă transmite și el, cu ocazia celor 19 ani pe care îi împliniți tot astăzi, cele mai bune urări. După cum vedeți, îmi fac datoria de... poștaș !

Ilustrații N. CLAUDIU

CE VOM CITI ÎN ANUL 1969?

Avancronică editorială

1969 va însemna pentru literatura sportivă și turistică un an bun : o sută de lucrări în genurile cele mai diferite, cu un conținut cît mai util și atractiv.

La capitolul lucrărilor de tehnică și metodică reținem de la început prioritatea dată atletismului (4 lucrări scrise de specialiștii Zîmbreșteanu, Belba, Bran, Merică) și gimnasticii (3 lucrări — Băiașu, Corobeanu, Sivakova). Nu sînt uitate tirul și șahul, iar dintre jocurile sportive handbalul, voleiul, polo pe apă și hocheiul pe gheață. Credem că foarte bine va fi primită cartea marelui maestru internațional Florin Gheorghiu.

În colecția cu titlu nou **„Aparate, probe, posturi"** sînt prevăzute 4 lucrări : două de atletism (garduri, aruncări), una de gimnastică (cal cu mînere) și a patra, cea mai prețioasă pentru noi și pentru literatura atît de săracă a schiului, cartea de tehnică, metodică și tactică a maestrului sportului Mihai Bîră.

Lucrările cu caracter general, comune tuturor ramurilor sportive, programează reeditarea îmbogățită a lucrării de bază „Conținutul și metodica antrenamentului sportiv contemporan" sub conducerea prof. Emil Ghibu, doctor în științe pedagogice și lucrări de fiziologie : Aplicații practice de fiziologie generală sportivă și Fiziologia sportului (autor, fostul campion și recordman de suliță, astăzi conf. dr. Andrei Demeter). De mare actualitate va fi lucrarea despre sociologie sportivă a conf. Mihai Epuran.

Este foarte bine că apare într-o nouă ediție, lucrarea mult solicitată „Probleme de antrenament în jocurile sportive" (Leon Teodorescu — Aurel Predescu). Vor fi mult consultate de profesoare „Exercițiile și jocurile în lecția de educație fizică în grupele de fete". Este inspirată trecerea de la vocabularul de exerciții fizice, la jocuri pentru formarea deprinderilor motrice la tineretul școlar (profesor Tiberiu Corneșeanu din Cluj).

Ne va bucura mult dacă nu se va mai întîrzia ca pînă acum, apariția lucrării despre J.O., de această dată despre Mexic. În sfîrșit, datorită lui Emanuel Valeriu și Victor Bănciulescu vom avea și o lucrare — întîia în acest domeniu — despre „Olimpiadele albe".

Colecțiile „În ajutorul asociațiilor sportive" și „În ajutorul instructorului sportiv" prevăd lucrări din experiența activității sportive de masă, despre munca educativă și asociațiile sportive sătești. De asemenea învățăminte din experiența instructorului sportiv și lecții pentru diferite sporturi. Dr. Miron Georgescu cu experiența sa multiplă de performer, medic și profesor de educație fizică, va prezenta aspectele teoretice și metodice ale formei sportive. Este o carte mult așteptată mai ales de antrenori și sportivi de performanță.

Șase lucrări noi vor apare în colecția „Cum mă antrenez" și „Învață singur".

Pasionații de istorie vor citi cu mult interes în anul viitor pagini din „Istoricul sporturilor din România", această mult dorită istorie a sportului românesc (E. Ghibu și I. Todan), din istoricul curselor de automobile, almanahul voleiului românesc, scurtă istorie a sportului universitar românesc (Gh. Mitroi). În ciclul ideii „Exercițiile fizice și munca intelectuală" va apare lucrarea care va combate multe prejudecăți : „Sportivi sub cupola Academiei" (V. Firoiu).

În colecția **„Sport și sănătate"** veți putea citi despre „Gimnastica respiratorie". O lucrare de popularizare. „Să învățăm fotbal, copii" va fi a treia carte a harnicului Victor Stănculescu și prima în acest gen scrisă de un român.

Nici literatura sportivă nu este absentă. Predomină reportajele (Mexic, Sportivi fruntași, Pe urmele Mioriței) și portretele „Sportivilor de seamă" : Felix Țopescu și Ioan Moser.

Cele 35 de lucrări de turism care vor apare în editurile CNEFS și Meridiane, vor îmbogăți colecțiile : Ghiduri turistice, Călăuza turistului, Itinerare în Carpații României, Hărți turistice, Mic îndreptar turistic.

Sînt asaltate văile minunate, pitorești ale țării noastre : Tîrnavele, Arieșul, Jiul, Cerna, Oltul. Nu sînt uitate orașele: Pitești, Baia Mare, Iași, Deva, Turnu Severin și nici dintre țările mult vizitate de străini, Cehoslovacia. Va apare și ediția a II-a a călătoriei „De la Oradea la Constanța".

Bineînțeles, munții rămîn atotputernici. Alpiniști ca E. Cristea, A. Floricioiu și vrednici oameni de munte ne vor conduce priceput și entuziast în Piatra Craiului, Făgăraș, Postăvar, Semenic, Țara Hațegului.

Cîteva cărți vă vor surprinde prin noutate și documentare : Dicționar turistic al României, Ghid etnografic și folcloric, Bucureștii de la A la Z, 20 de obiective turistice din România.

An de an, cartea sportivă devine tot mai cutezătoare în teme și tot mai profundă în conținut. Cei care pînă mai ieri zîmbeau neîncrezător sau refuzau din comoditate lectura, își vor schimba desigur atitudinea. În acest secol al adîncirii fiecărui domeniu de specialitate, educația fizică, sportul și turismul cer oamenilor nu numai pasiune, ci și studiu și competență.

Virgil LUDU

UZINA DE ANVELOPE
„Danubiana"
prelungirea șos. Olteniței nr. 181, autobuz nr. 44,
angajează personal (bărbați) pentru calificare în meseria de operatori chimiști prin cursuri de scurtă durată.
Condiții de angajare :
— absolvenți ai cursului elementar
— vîrsta între 18—40 ani
— domiciliul stabil în București, comunele subordonate sau localități aparținînd Județului Ilfov, situate în apropierea șoselelor : București—Oltenița, București—Giurgiu și București—Alexandria, la distanța de maximum 50 km de unde să facă naveta zilnic cu autobuzul, costul fiind suportat de uzină.
Pe timpul școlarizării, cursanții vor fi retribuiți cu salariu de 948 lei lunar.

AUTOMOBILIȘTI
folosiți ȘAMPONUL „AUTOSCLIP" care spală, degresează, curăță și lustruiește autoturismul dv.
Prețul unei canistre AUTOSCLIP lei 10, cantitate care corespunde pentru 3–4 spălări.
Se găsește la magazinele metalo-chimice din țară.

Uzina Semănătoarea,
Spl. Independenței nr. 319
angajează de urgență :
– lăcătuși, strungari, frezori, electricieni, sudori și muncitori necalificați, cu domiciliul în București sau județele Ilfov, Dîmbovița, Teleorman, Ialomița și Prahova, cu condiția de a face naveta. Solicitanții se vor adresa zilnic între orele 7–15 la serviciul personal, telefon 13.68.10, interior 271.

INSCRIPȚIE PE UN BALON OVAL

Ciudatul joc e o construcție dadaistă de traiectorii neașteptate. În scara arhitecturală el s-ar traduce cu zig-zagul unor bulevarde pornite spre infinit în cadențe rupte. Tot ce e geometric în rugby vine de la năstrușnicul balon-pepene sau balon-rachetă, de la instabilitatea lui pe pămînt în contradicție și dispută perpetuă cu sfera.

Chiar porțile acestea, imense hașuri înscrise pe orizont vorbesc despre enigme. Văzute de sus barele albe par întrebări adresate cerului, formule chimice încă neprelucrate iar dansul celor 30, în hore rotitoare, un ceremonial dantesc, vorbind despre energia umană și despre o heraldică a sportului.

Gustat de cunoscători, de snobi și de femei mai ales pentru închipuita sa cruzime, nu pentru ceea ce există feroce la urma urmelor în toate sporturile, rugbyul are fanatici, preoți și poeți. Terminologia lui pretențioasă: transformări, mêlée, treisferturi, grămadă, șarje conține ceva criptic misterios, sacru, adresă inițiatică, cunoștințe dinainte stabilite. Rugbyul nu poate fi gustat decît în sonde spirituale cu un pai exact al privirii. E un sport dandy, nobil, aristocratic, dar îndrăgit de toată lumea, cere forță, fantazia cea mai neașteptată și mai ales o energie morală, cum ar fi în aviație.

Gust jocul la mînă, placajele, tușele lungi și disputate, îmi plac minunile acelor lovituri catapultate între umerii porților ce nu pot fi comparate decît cu traiectoriile solare diurne vorbind la fel despre precizie și cicluri. Desfășurarea unui atac la jumătatea terenului cu acea nobilă transmisie înapoi, nu înainte a balonului, are ceva din risipirea unor turme de cerbi, e asaltul unor zeități împotriva unei abstracții. Ciudata împărțire a terenului în falii de gazon, ținînd de teoreme, face din rugby, cum spuneam, o alcătuire de notații subtile ale minții omenești, egale cu semantica alhimică. Transmutînd în plan muzical, balonul oval înscrie arpegii sincopate pe un mare portativ de iarbă. În mistica sunetelor acest sport dur ar trebui transcris pentru orgi ori țimbale de oțel, el ar evoca mari furtuni, oratorii ca în Haendel. Sînt jocuri ce țin de sonată cum ar fi ping-pongul, voleiul ar trebui asimilat madrigalului, fotbalul simfoniei, dar rugbyul. Rugbyul mi se pare destinat unui desen dodecafonic de sunete, evocînd cum se vor fi izbind marile păduri planetare în cosmos, precum corpurile înfruntate pe treisferturi cînd se inițiază atacuri teribile.

Oina sau golful s-ar scrie în măsurile lui Rameau ori Scarlatti, pentru că aici mișcarea e lentă, sacadată, dar pornirea somnambulă a rugbyștilor nu ar găsi audiență decît în muzica lui Schönberg, Honegger, sau Darius Milhaud. Rugbyul ilustrat de Dali, Picasso și Siqueiros ar căpăta măsurile lui colosale și din paleta lui Janes Ensor, ar ieși ce are carnavalesc în el. Arhitectonic, Le Corbusier l-ar ilustra în matematica pe care o conține iar sculptural l-aș vedea pe Michelangelo ridicînd din marmură silueta de fundași. Totul s-ar preta la dimensiunile colosale rămase în muzee, vorbind despre secretul joc de mușchi, despre plantarea cărnii pe un schelet atletic. Henry Moore ar da rugbyului ce are el ezoteric. În roman, corespondențele ar trebui semnate de Tolstoi și în balet de Diaghilev. Poetul rugbyului poate fi Valéry.

Toate aceste gînduri, inscripție pe un balon oval, le dedic rugbyștilor noștri care mîine vor încerca pentru a 16-a oară buturile franceze. Să le urăm șansă și joc frumos...

Eugen BARBU

POVESTEA UNUI MECI CARE A ÎNCEPUT ACUM 44 DE ANI

România — Franța de-a lungul anilor

Istoria întîlnirilor de rugby România – Franța, în care se poate citi aproape tot trecutul jocului cu balonul oval din țara noastră, cuprinde două perioade bine distincte; prima, între 1924–1944, în care superioritatea rugbyului francez a fost categorică (cu excepția meciului din 1938) și a doua, după 1944, cînd rugbyul românesc a reușit să realizeze un impresionant salt, spre bucuria micii, dar pasionatei familii a rugbymenilor din țara noastră și spre uimirea celor ce ne-au inițiat în secretele acestui joc.

Să încercăm a trăi împreună marile momente ale rugbyului românesc legate de această întîlnire, aducîndu-ne aminte, cu această ocazie, de disputele care aveau să consacre valoarea rugbyului nostru, să scoată la iveală atîția jucători de valoare, să țină trează pasiunea celor îndrăgostiți de acest atît de greu, dar atît de frumos sport.

1924. LA PARIS: ÎNTÎLNIREA „OLIMPICĂ" ROMÂNIA–FRANȚA

În 1924, România a întîlnit, în cadrul turneului olimpic reprezentativa Franței. Echipa noastră a fost învinsă categoric cu 59—3, de o formație care îi era net superioară. De asemenea, a pierdut și în fața Statelor Unite, dar la un scor mult mai mic.

Surpriza cea mare a constituit-o rezultatul finalei. După un joc de o duritate excepțională, Franța a fost învinsă cu 17—3 de către Statele Unite, care au reușit, astfel, pentru a doua oară, să învingă Franța în cadrul J.O. (prima dată, la Anvers, în 1920).

La Paris, culorile noastre au fost reprezentate de jucătorii: Florian, Vidrașcu, M. Sfetescu, Mărăscu, Benția, Tănăsescu, Volvoreanu, Vardala, Sterian, Nemes, Nedelcovici, Marvan, G. Sfetescu, Armășel și Mihăilescu.

1927. DIN NOU LA PARIS – DIN NOU ÎNVINSĂ LA SCOR

A doua întîlnire cu Franța s-a disputat tot la Paris, „15"-le nostru fiind învins cu 44—3. Echipa a fost condusă, în acest joc, de Du Manoir, pentru care acest meci avea să fie și ultimul, el murind, la scurt timp, într-un accident de avion.

Reprezentativa noastră, condusă de Henri Manu — care, coincidență, a murit și el, la puțin timp după această întîlnire, a fost alcătuită din Florian, Eckert, N. Sfetescu, V. Ion, M. Sfetescu, Manu, Mărăscu, Nemes, Socolescu, Braniștеanu, Nicola, Vidrașcu, G. Sfetescu, Hussar și Anastasiade.

În această echipă au jucat împreună, pentru prima oară, toți cei trei frați Sfetescu — familie care, alături de cea a fraților Ion, au dat rugbyului românesc jucători de mare valoare.

1936. LA BERLIN: ROMÂNIA – FRANȚA A DOUA OARĂ ÎN CADRUL J.O.

După aproape zece ani, ne-am întîlnit, din nou, cu Franța, tot în cadrul Jocurilor Olimpice (ultima oară cînd rugbyul va mai figura în programul olimpic). Franța ne-a învins cu 34—8.

În echipa României au jucat: Toma Moldoveanu, Ionescu, Damian, Popa, Crissoveloni, Turuț, Pană, Koner, T. Ion, Mărculescu, Eremia, Fîntîneanu, Slobozeanu, G. Dimitriu, Grigorescu și Buzoianu.

Peste un an, în 1937, cu ocazia Expoziției Internaționale de la Paris, echipa de rugby a României a fost invitată să susțină o întîlnire amicală cu reprezentativa Franței. Meciul s-a terminat cu scorul de 27—11. Au evoluat T. Moldoveanu, Ghica, Dinescu, Crissoveloni, Popa, Ifrim, Blajek, Covaci, Pană, Eremia, Mateescu, Dumitriu, Fîntîneanu, Slobozeanu, Bîrsan și Ionescu.

1938. DUPĂ ZECE ANI, LA BUCUREȘTI!

Timp de aproape zece ani, legăturile noastre cu rugbyul francez s-au limitat la rarele turnee întreprinse de echipele de club (Stadiul Român) sau vizita P.U.C.-ului în București.

În 1938, în luna mai, s-a organizat, la București, triunghiularul România — Franța — Germania. Două mari surprize au fost gata să „explodeze" cu acest prilej. A lipsit puțin ca echipa Franței să fie învinsă atît de România, cît și de Germania. În cele din urmă, echipa Franței, condusă de Desclaux, a reușit să cîștige turneul, noi fiind învinși cu 11—8, după un meci care a evidențiat calitățile jucătorilor noștri.

În cele două partide au fost utilizați următorii jucători: Toma Moldoveanu, Calistrat Vespremeanu, G. Ionescu, Andreiș, A. Damian, Mărculescu, N. Popa, N. Crissoveloni, Fîntîneanu, Anastasiade, Covaci, Moscu, Niculescu, Mateescu, Mărășescu, Bîrsan, Tarabega, Crivăț.

1957. DUPĂ MULTI ANI, TOT LA BUCUREȘTI

Din nou am revăzut echipa Franței. De data aceasta, locul întîlnirii a fost impunătorul stadion „23 August", plin pînă la refuz.

Cei 60 000 de spectatori au asistat la o partidă de mare luptă, în care jocul clasic al francezilor a primit o replică neașteptată din partea tinerei, dar energicei echipe române. Cu ocazia acestui meci aveau să se consacre două mari talente ale rugbyului românesc: Penciu și Moraru. Cît despre echipa Franței, este destul să pomenim numele unor Vannier, Prat, Darrouy, Crauste etc. pentru a ne da seama că scorul strîns, 18—15, a constituit o mare surpriză în lumea rugbyului.

Iată și formația României: Buda; Bărăscu, Iliescu, Nanu, Penciu; Chiriac, Ionescu; Moraru, Florescu, Paloșanu; Marinache, Blăgescu; Coter, Iordăchescu, Teofilovici.

TOT ÎN 1957, LA BORDEAUX, O MARE DEZILUZIE

Două jocuri în același an, două rezultate atît de deosebite... Revanșa întîlnirii din mai s-a jucat la 15 decembrie la Bordeaux și, ne aducem aminte de ea, cu amărăciune. Am fost învinși, fără nici o scuză, cu scorul sever de 39—0.

Iată și formația României: Penciu; Dobre, Nanu, Ilie, Țibuleac; Chiriac, Ionescu; Moraru, Doruțiu, Pîrcălăbescu; Marinache, Mladin; Blăgescu, Iordăchescu, Teofilovici.

1960. LA BUCUREȘTI, ROMÂNIA ÎNVINGE FRANȚA!

În sfîrșit, a sosit și ziua mult așteptată! Rugbyul românesc a reușit o strălucită performanță, care a avut un mare ecou, atît în țară, cît și peste hotare.

Evenimentul s-a produs la București, România învingînd Franța cu 11—5! „XV"-le care a realizat această performanță a avut următoarea alcătuire: Penciu; Barbu, Wusek, Irimescu, Sava; Chiriac, Stănescu; Rusu, Demian, Moraru; Marinache, Mladin; Teofilovici, Căpușan, Coter.

Pasionații rugbyului au asistat la un joc care avea să confirme clasa rugbyului românesc. Cît de departe eram de acel 59—3 din 1924, sau de acel 39—0 din 1957!

1961. LA BAYONNE, ROMÂNIA A ȚINUT ÎN ȘAH ECHIPA FRANȚEI

Meciul egal de la Bayonne n-a făcut decît să confirme victoria obținută cu un an în urmă, la București. Naționala noastră juca în deplasare, împotriva unei echipe care întrunea tot ce avea rugbyul francez mai bun (frații Boniface, Lacaze, Darrouy, Dupuy, Crauste, Lacroix) și care ținea, cu orice chip, să-și ia revanșa după înfrîngerea de la București. Aveam, deci, o sarcină extrem de dificilă. Dar, iată că, după un joc care a entuziasmat publicul bayonez, românii au terminat la egalitate (5—5) un meci pe care puteau chiar să-l cîștige.

Rezultatul de egalitate de la Bayonne a servit enorm cauzei rugbyului românesc, el dovedind că acel 11—5 de la București nu fusese o întîmplare.

Iată și „XV"-le României: Penciu; Sava, Irimescu, Wusek, Ciobănel; Chiriac, Ionescu; Zlătoianu, Demian, Moraru; Rusu, Marinache; Drobotă, Căpușan, Teofilovici.

1962. LA BUCUREȘTI, ROMÂNIA OBȚINE A DOUA VICTORIE ASUPRA FRANȚEI!!

Ca și cum întîlnirile de la București și Bayonne nu ar fi fost suficiente pentru a dovedi forța rugbyului românesc, puterea de luptă a jucătorilor noștri, iată că, la 11 noiembrie 1962, echipa României a reușit, din nou, să întreacă Franța: 3—0!

Această victorie a oferit specialiștilor francezi, veniți în număr mare la București, prilejul să constate că valoarea rugbyului român reprezenta o realitate care se confirma an de an. Au jucat: Penciu; Ciobănel, Wusek, Irimescu, Sava; Chiriac, Stănescu; Demian, Rusu, Moraru; Preda, Teofilovici, Ionescu, Drobotă, Iordăchescu.

1963. LA TOULOUSE, ROMÂNIA DIN NOU LA EGALITATE CU FRANȚA

Istoria de la Bayonne s-a repetat, de data aceasta, în capitala rugbyului francez, în prezența unui stadion arhiplin, dornic să-i vadă pe jucătorii care învinseseră, de două ori, echipa Franței.

Nici la Toulouse echipa Franței nu a reușit ceea ce dorea de cîțiva ani: să învingă România. Reprezentanții noștri au realizat un remarcabil 6—6, fiind mult aplaudați de publicul francez.

România a aliniat următoarea echipă: Penciu; Wusek, Irimescu, Dragomirescu, Ciobănel; Chiriac, Stănescu; Iliescu, Demian, Moraru; Rusu, Preda; Ionescu, Iordăchescu, Teofilovici.

1963. LA BUCUREȘTI, ROMÂNIA ESTE ÎNVINSĂ GREU DE O FORMAȚIE DE ZILE MARI A FRANȚEI

Eram în anii de glorie ai echipei Franței, iar garnitura trimisă la București cuprindea tot ce avea mai bun rugbyul francez: frații Cambérabéro, Darrouy, Gachassin, Sitjar, Crauste, Dauga, Spanghero etc. O echipă care dorea să se revanșeze pentru eșecurile suferite în ultimii ani. Ea a reușit să obțină victoria, dar foarte greu: 9—6.

Au făcut parte din echipa României: Penciu; Wusek, Dragomirescu, Irimescu, Ciobănel; Chiriac, Stănescu; Rusu, Demian, Moraru; V. Rusu, Preda; Rădulescu, Ionescu, Drobotă.

1965. LA LYON, ECHIPA FRANȚEI ÎȘI CONFIRMĂ MAREA EI VALOARE

Sîntem în plină splendoare a rugbyului francez, care se afirmă în Africa de Sud și în Turneul celor cinci națiuni. Echipa României a pierdut, mai mult decît onorabil, cu 8—3, în fața unei formații sudate în atîtea confruntări internaționale.

Echipa care ne-a reprezentat: Penciu; Țibuleac, Irimescu, Wusek, Ciobănel; Mateescu, Dragomirescu; Băltărețu, Demian, Iliescu; Rusu, Țuțuianu; Dinu, Iordăchescu, Rădulescu.

1966. LA BUCUREȘTI – UN MECI PE CARE AM VREA SĂ-L UITĂM

Nu pentru că echipa României a fost învinsă, ci pentru modul cum s-a jucat, pentru atmosfera încordată care a existat tot timpul, pentru duritatea nedorită. Scorul de 9—3 nu a reflectat, poate, fidel desfășurarea partidei, dar nu acest lucru a fost concluzia cea mai importantă a acestui meci, ci maniera în care s-a jucat, tensiunea care a existat pe teren și în tribune.

Iată și echipa României: Dăiciulescu; Penciu, Nica, Irimescu, Ciobănel; Wusek, Mateescu, Rusu M., Demian, Rășcanu; Țuțuianu, Rusu V.; Dinu, Ionescu, Stoica.

1967. LA NANTES, FRANȚA A CÎȘTIGAT, DAR ROMÂNII AU FOST ADMIRABILI

Meciul disputat în orașul de pe coasta Atlanticului va rămîne, mult timp, în amintirea jucătorilor celor două echipe, ca și a publicului francez.

Am fost învinși cu 11—3, dar am arătat că ținem pasul cu rugbyul modern. De altfel, fără o greșeală vizibilă a arbitrului D'Arcy, semnalată de toate ziarele franceze, scorul final ar fi fost 6—3. Formația României: Penciu; Wusek, Irimescu, Dragomirescu, Nica; Oblemenco, Florescu; Rășcanu, Demian, Ciobănel; Țuțuianu, Veluda; Baciu, Onuțiu, Dinu.

prof. Camil MORȚUN

O fotografie făcută în urmă cu 44 de ani... Echipa de rugby a României, cîștigătoarea medaliei de bronz la Jocurile Olimpice de la Paris (1924).

Acum 49 de ani

PRIMA ÎNTÎLNIRE CU RUGBYUL FRANCEZ

Întîlnirea de astăzi dintre echipele României și Franței ne duce în urmă cu aproape jumătate de secol.

Într-adevăr, prima întîlnire oficială cu rugbyul francez, jucătorii români au avut-o în 1919, la un an de la încheierea armistițiului după primul război mondial, cu ocazia Jocurilor Interaliate care s-au organizat la Paris, din inițiativa generalului american Pershing.

La această competiție a fost prezentă și țara noastră, cu o impozantă delegație sportivă alcătuită din atleți, luptători, boxeri, călăreți și o echipă de rugby.

Din echipa de atunci au făcut parte frații Iconomu, Brabețeanu, Benția, Caleia, Miclescu, Prăjescu, Mircea Vidrașcu, P. Sonda, A. Săvulescu, A. Drăghici, A. Cătuneanu, M. Iliescu, M. Vidrașcu și... George Vraca, marele actor de mai tîrziu.

Acesta a fost primul contact oficial al rugbyului nostru cu cel francez și prima întîlnire internațională din palmaresul românesc.

(C. M.)

ATENTATORII...

Cotidianul londonez „Daily Express" a publicat, recent, un violent articol semnat de Pat Marshall, care denunță atentatele rugbyștilor englezi la regulile amatorismului. Autorul subliniază în special:

— că mulți rugbyști nu-și mai plătesc cotizațiile la club (1,5 lire sterline la Cardiff și 6 lire sterline la Harlequins);

— că unii jucători nu-și mai achită cota pentru spălătoreasa care le curăță echipamentul.

Umor britanic...

FRANCEZII POT PLECA DIN NOU ÎNVINȘI DE LA BUCUREȘTI...

...este de părere CONSTANTIN CANARACHE, unul dintre cei mai buni taloneri pe care i-a avut rugbyul românesc

CONSTANTIN CANARACHE (azi la 58 de ani) este unul dintre cei mai buni taloneri pe care i-a avut, vreodată, o echipă de club sau chiar naționala. Pentru cei care nu l-au cunoscut ca rugbyst, evident, pentru cei mai tineri (C. Canarache și-a încetat activitatea în anul 1937), sînt necesare cîteva elemente biografice.

Talentatul rugbyst român a debutat în sportul cu balonul oval în anul 1930. Cum? Așa cum s-a întîmplat și în cazul altor mari sportivi români, printr-o întîmplare.

„Însoțisem, într-o duminică, un prieten, pe terenul de la Șosea. Prietenul meu juca rugby, la «Avîntul sportiv», și dorea mult să-l văd în această postură. O dată ajunși la teren, fierbere mare: cu cîteva minute înainte de fluierul arbitrului, «Avîntul» nu avea decît 12 jucători... În această situație dificilă, prietenul meu, și toți coechipierii lui, au insistat să intru pe teren, așa, doar pentru figurație. Altfel, pierdeau meciul prin neprezentare. Ce era să fac? Am acceptat și am devenit... al 13-lea jucător. Am fost folosit ca taloner".

În 1931, după ce reușește să se identifice cu acest joc, care a ajuns să-l pasioneze, Constantin Canarache va trece la Stadiul Român, una dintre cele mai puternice echipe de rugby pe atunci la noi.

„Slab și... puțintel, cum eram la 20 de ani, n-am prea avut susținători în noua echipă. Singur, Nae Mărăscu, mi-a acordat atenție. «Haideți, măi băieți, să-l încercăm, a insistat Mărăscu. Tot n-avem noi taloner. Poate, cine știe...» Încercarea s-a dovedit inspirată și, de atunci, am rămas la Stadiul, taloner fără contracandidat".

Împreună cu noul titular, în 1933, Stadiul Român a întreprins un mare turneu în Franța. Stadiștii au jucat la Paris, Clermont Ferrand, Rouen și Nantes.

„Victorii în unele jocuri, eșec în altele... Așa-i în sport. Mai presus de rezultate, am ajuns să-i cunosc, îndeaproape, pe rugbyștii francezi, cu care ne vom mai întîlni peste ani, apoi peste generații. Și, iată, acum o nouă ediție a confruntării sportive amicale dintre rugbyul român și cel francez. Mi se pare, a 16-a..."

Intervenim pe firul acestui film autobiografic de scurt metraj cu o întrebare de stringentă actualitate:

— Ca unul ce ați cunoscut bine rugbyul francez, ce arme considerați că vor trebui folosite pentru ca sportivii noștri să poată reedita frumoasele succese din 1960 și 1962?

„Evident, concepția de joc a reprezentanților cocoșului galic s-a schimbat, adaptîndu-se unor cerințe noi, în spiritul modernizării jocului. Totuși, ceea ce a rămas specific reprezentanților școlii franceze de rugby, sînt tehnica dusă pînă aproape de desăvîrșire și repertoriul vast al subtilităților. Cum pot fi contracarate aceste atuuri, anulate sau, măcar, reduse ca eficacitate? Eu cred că, înainte de toate, printr-un joc ferm și, mai ales, colectiv. Joc ferm, dar deschis, aerisit, așa cum le place și francezilor și așa cum cere și publicul. Joc colectiv, în ideea ca fiecare, cunoscîndu-și și respectîndu-și cu sfințenie atribuțiile postului respectiv, să fie gata să intervină și atunci cînd un coechipier este pus în dificultate. Fiindcă — vai! — în rugby se întîmplă destul de frecvent o asemenea situație. Joc colectiv, totodată, și în ideea unei colaborări permanente și active între linia de treisferturi și înaintași, asigurîndu-se o circulație continuă a baloanelor. Subliniez: orice gîtuire a jocului, orice oprire de ritm, orice ezitare care s-ar ivi, nu vor face decît să-i avantajeze pe oaspeți.

Pe deasupra, o vibrație sufletească infinită, așa cum este ea specifică băieților noștri și care, și pe noi, cu decenii în urmă, ne-a purtat pe firul marilor satisfacții sportive".

Rugbyștii Stadiului Român, în decembrie 1933, înaintea jocului de la Nantes...

Tiberiu STAMA

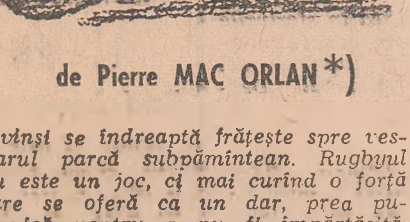

de Pierre **MAC ORLAN** *)

Se pare că soarta are un sens. Cînd urmează direcția acelor care marchează ora pe cadran, se spune că e cursa contra cronometru. Sau o fi simplă modalitate de a desemna semnificația multiplelor imagini ale vieții cotidiene? În ceea ce mă privește, cred că sensul destinului meu a luat naștere la Rouen, după cîțiva ani de ucenicie la Orléans, în ziua cînd am primit prima licență la Football-Club de Rouen unde, ca și la „Atletic" din Havre, nu se juca decît cu mingea ovală. În acele vremi depărtate, în 1897, rugbyul se instăpînise la nord și la sud de Loira. Dar Sud-Vestul era în slava cerurilor. Toate liceele gascone și catalane jonglau cu mingea ovală, iar „alb-albaștrii" lui Aviron Bayonnais îi băteau măr pe „alb-albaștrii" lui Racing-Club de France. Eu nu mai eram chiar un „rugby boy", un novice, cînd am ajuns căpitan al lui Normale Sportive, pe care l-am fondat în cursul unui an consacrat exclusiv rugbyului la această simpatică școală normandă. Mi se pare că am știut să comunic flacăra dătătoare de entuziasm disciplinat care, în anumite cazuri, devine un agent de echilibru moral și fizic în măsură să dea un înțeles destul de precis acestor cuvinte: sensul vieții.

Rugbyul nu este un joc. E mai curînd punerea la punct savantă a 15 băieți făcuți să trăiască în aerul exaltant al unui teren care influențează întreg peisajul înconjurător, pictat ca de o pensulă japoneză. Asociez întotdeauna periferia orașelor cu mișcările multicolore ale celor două echipe care „deschid" jocul. Forțele eliberate se amestecă cu cenușiul caselor, cu verdele arborilor, cu florile civilizate, care se estompează în finalul melancolic al meciului, cînd învingători și învinși se îndreaptă frățește spre vestiarul parcă subpămîntean. Rugbyul nu este un joc, ci mai curind o forță care se oferă ca un dar, prea puternică pentru a nu fi împărtășită. Spectatorii se simt bine. În fața micului ecran trăiesc un fel de întîlnire care nu e chimică. În noaptea următoare unui meci dorm prost. Cînd televiziunea va transmite în culori, nu voi mai dormi de loc. Dar asemenea insomnii sînt fecunde pentru că, atunci, pot reconstitui poezia esențială care acordă mișcării o măsură a cărei expresie e de negăsit în literatura considerată ca artă, la fel ca și în pictură... pînă cînd nu vorbesc culorile.

Chiar dacă mi-am trăit copilăria și o parte din adolescență la fel ca toată lumea, nu reușesc să-mi amintesc prea bine chipul din epoca aceea depărtată: ce-a mai rămas din el? Întîi un băiețaș prea zvăpăiat, pe urmă un „mijlocaș la deschidere" îmbrăcat în tricoul roșu cu guler bleu-marine al lui Fottball-Club Rouen. Situația unui „mijlocaș la deschidere" se prezintă ca un fel de răscruce unde se întretaie mai multe drumuri. Jucătorul trebuie să-l aleagă pe cel bun într-o clipită. Este o hotărîre rapidă, al cărei spirit îl va urma în viață. Acest sport care, după părerea mea, este incomparabil în decorul sentimental al vremii noastre, reprezintă și o aspră școală a disciplinei.

(În românește de vib)

★

Textul de față reprezintă un extras dintr-un articol publicat în „Les Lettres françaises", după ce echipa de rugby a Franței a dăruit lui Pierre Mac Orlan (la 5 aprilie 1967) un balon oval pe care erau semnați: Jean Prat, Darouy, Gachassin, Villepreux etc.

---

*) Pierre Mac Orlan *(pe adevăratul său nume Pierre Dumarchais)*, scriitor francez, născut în 1882, autor al mai multor romane, printre care „Quai des brumes" (după care s-a turnat cunoscutul film), membru al Academiei Goncourt.

MÎINE, ÎN SALA DINAMO

START ÎN EDIŢIA JUBILIARĂ A „DINAMOVIADEI“ DE VOLEI

De mîine, în Capitală „Dinamoviada“ reuneşte la start reprezentante ale elitei voleiului european. Principalele favorite ale competiţiei masculine sînt : **Dinamo Bucureşti,** victorioasă în trei din ediţiile precedente, **Dinamo Moscova** şi **Ruda Hvezda Praga.**

În vederea dificilei întreceri, voleibaliştii bucureşteni au efectuat antrenamente intense de îmbunătăţire a execuţiilor tehnice şi de omogenizare a formaţiei în care, anul acesta, au apărut cîţiva jucători noi. Antrenorul S. Mihăilescu va folosi pe parcursul competiţiei pe : **Cozonici, Corbeanu, Schreiber, Tîrlici, Smerecinschi, Stoian, Papugiu, Oros, Duţică, Viorel Marian, Dumănoiu** şi **M. Enescu.**

Formaţia budapestană **Dozsa,** este capabilă de surprize de genul celei de la Sopot (1960), cînd a obţinut victoria în cea de a doua ediţie. De asemenea, echipa **Dynamo Berlin,** care îmbină tinereţea unor jucători — autentice speranţe — cu experienţa unor vechi internaţionali, candidează cu şanse apreciabile pentru unul din locurile fruntaşe.

Competiţia feminină are ca solistă pe **Dinamo Moscova,** deţinătoarea „C.C.E.“. Dar şi şansele bucureştencelor nu sînt de neglijat, avînd în vedere pregătirile speciale efectuate, cît şi avantajul terenului propriu. Lotul pe care antrenorul **G. Constantinescu** îl va folosi, este compus din : **Helga Bogdan, Constantinescu, Mariana Popescu, Lia Iliescu, Lucia Zepeş, Marilena Ştefănescu, Nodea, M. Şorban, Elena Gherghiescu, Doina Belgea, Rusi Gherta** şi **Anca Sima.** Reprezentantele Poloniei şi campioanele R.D.G. ţintesc şi ele o poziţie fruntaşă.

Vineri şi sîmbătă echipele participante au sosit în Capitală, cu excepţia celor poloneze care vin astăzi.

Competiţia începe mîine, de la orele 9 şi, continuă, de la orele 15, în sala Dinamo.

HOCHEIŞTII ROMÂNI AU CONDUS CU 4-0 ÎN MECIUL CU POLONIA ŞI AU CÎŞTIGAT ÎN FINAL, LA LIMITĂ: 4-3 (2-0, 2-0, 0-3)!

(Urmare din pag. 1)

atît în partide amicale (recent, ei au învins R.D. Germană în deplasare !), cît şi în cadrul campionatelor mondiale, unde au fost cu regularitate fruntaşi ai grupei B, reuşind chiar să promoveze o dată în grupa A.

Aşadar pronosticurile prea puţin optimiste erau justificate. Dar... surpriză ! Abordînd prima din cele două partide cu selecţionata Poloniei — disputată ieri seara — dezinvolt, cu elan şi forţă în apărare şi cu multă poftă de gol în atac, hocheiştii români s-au comportat neaşteptat de bine. În special în primele două reprize, ei au ştiut să „accepte“ în unele momente dominarea teritorială a jucătorilor polonezi şi pe acest fond au declanşat contraatacuri rapide, foarte bine închegate, soldate cu faze de mare tensiune la poarta adversă. Nu exagerăm cîtuşi de puţin dacă spunem că la încheierea acestor 40 de minute de joc scorul ar fi putut fi mult mai mare. Însă o suită de ratări — în unele momente era greu de crezut că pucul nu a intrat în poartă — a făcut ca la începutul ultimei părţi a întîlnirii echipa română să conducă, doar cu o diferenţă de 4 puncte.

Şi atunci ne-am adus aminte că în urmă cu 5 ani, în cadrul campionatului mondial de la Stockholm, lucrurile s-au petrecut la fel. Speram însă că acum jucătorii români vor evita să ajungă în ultimele minute cu... sufletul la gură, deoarece atunci partida s-a încheiat cu victoria noastră, este drept, dar la o diferenţă minimă : 4—3. Istoria, implacabilă parcă, s-a repetat ! Prea siguri de victorie, dar şi cu resursele fizice epuizate, reprezentanţii noştri au evoluat în această repriză mai slab şi au permis oaspeţilor să se apropie treptat de un rezultat de egalitate, care ar fi fost, însă, nejust.

Meciul a fost foarte frumos, disputat într-un ritm rapid, ceea ce ne face să credem că astăzi, începînd de la ora 18, în partida revanşă, cele două formaţii vor oferi, de asemenea, un spectacol de calitate.

Au înscris în ordine : **Calamar (min. 8), Varga (min. 20), Pană (min. 26), Pană (min. 30), Komorszki (min. 51), Zietara (min. 52), Zietara (min. 54).** În lipsa celor doi arbitri elveţieni, care au sosit cu întîrziere în Capitală, meciul a fost condus corect de **N. Turceanu** şi **Fl. Gubernu.**

Au jucat formaţiile :

ROMÂNIA : Iordan — Varga, Ioniţă, Făgăraş, Pop — G. Szabo, Calamar, I. Szabo, Pană, Boldescu, Başa, Stefanov, Biro (Moiş), Gheorghiu.
POLONIA : Tkacz (Goy) — Kudaszik, Ianiszewsky, Fryzlewicz, Lebek — Kopczynski, Fonfara, Zietara, Komorszki, Murgala, Antoniewicz, Stefaniak, Bialinszki, Kaczik.

ECHIPA FEMININĂ DE HANDBAL DIN NOU ÎNVINSĂ: 6-8 CU R.D. GERMANĂ

(Urmare din pag. 1)

tiuri) cu reprezentantele noastre în acest meci.

VEINOVICI A JUCAT EXCEPŢIONAL ŞI... IUGOSLAVIA — U.R.S.S. 19—11 !

Timp de 40 de minute, întrecerea dintre handbalistele iugoslave şi cele sovietice a întrunit toate atuurile unei dispute electrizante, desfăşurate la cel mai înalt nivel, căreia nici unul dintre spectatorii prezenţi aseară la Floreasca nu putea să-i bănuiască deznodămîntul.

„7“-le iugoslav a început cu mult aplomb şi, folosind o rază de acţiune mai mare în faţa semicercului advers, cu manevre abile în rîndurile unei apărări excesiv de dîrze, a reuşit să găsească drum mai uşor spre poarta Sokolovei. În plus, *Mara Veinovici* a jucat excepţional, şutînd adesea necruţător, dînd astfel posibilitate echipei sale să păstreze iniţiativa în permanenţă : 6—3 în min. 17, 8—6 în min. 24. 10—7 în min. 28. De fiecare dată însă, sistemul defensiv al iugoslavelor (în linie) s-a dovedit insuficient faţă de forţa superioară de şut a echipei sovietice care a înscris mai multe goluri prin Jivih (de la 9 metri şi chiar mai departe) În min. 32 — egalitate deplină pe tabela de marcaj (10—10), iar în min. 35. 12—11 pentru Iugoslavia. Din acest moment, gestul necugetat al portarului *Sokolova* (a lovit-o pe Samardzia căzută la pămînt) a pus formaţia sovietică în situaţia de a juca timp de 2 minute în 5 (mai fusese eliminată şi Şabanova). A fost momentul crucial al partidei. Complet dezlănţuite, iugoslavele aveau să marcheze în continuare 7 goluri fără să primească unul singur, încheind partida cu o victorie categorică : 19—11 (8—7).

TINERETUL PUTEA SĂ OBŢINĂ REMIZA

Protagonistele primului joc al programului de ieri (Ungaria şi România tineret) au intrat în arenă animate de dorinţa realizării unei victorii în actualul turneu. Partida a început lent, cu o perioadă de tatonări, echipele studiindu-se reciproc pentru a descoperi culoarele de pătrundere în defensiva adversă. Astfel, primul gol a căzut abia în min. 6, şi el ca urmare a unei infracţiuni la semicercul nostru. A urmat o perioadă de joc deschis în care s-a ratat foarte mult şi nici una dintre echipe nu a reuşit să se desprindă. Oaspetele au avut însă iniţiativa şi cu largul concurs al portarului Buzaş, care a apărat foarte slab

După pauză, selecţionata Ungariei a luat un avans de trei puncte (9—6 în min. 34 şi 10—7 în min. 41) şi toate eforturile handbalistelor românce nu au avut ca rezultat decît reducerea handicapului. Cu un minut înainte de sfîrşit (10—9 pentru Ungaria), ele au avut o ultimă şansă de a egala ; speranţele s-au spulberat însă o dată cu lovitura de 7 metri ratată de Matache. Scor final: 10—9 (5—5) pentru Ungaria.

NUMAI ATÎT POT JUNIORII ROMÂNI?

Bucureşti—Ankara 0-1 (0-1)

Sub o nouă titulatură (Bucureşti — Ankara), reprezentativele de juniori ale României şi Turciei şi-au disputat ieri, la Giurgiu, revanşa meciului desfăşurat miercuri. De data aceasta, juniorii noştri au părăsit terenul învinşi, cedînd la limită, 0—1, unei echipe care s-a acomodat mai bine cu terenul greoi şi şi-a apărat cu dîrzenie golul lui *Ozkaynak* (min. 32). După o primă repriză slabă, în care atacanţii români (şi în special Atodiresei) nu au găsit antidotul jocului bărbătesc (uneori exagerat...) al apărătorilor oaspeţi, iar fundaşii — cu notă specială pentru Constantin — au comis nenumărate greşeli, elevii lui Gh. Ola au practicat, după pauză, un fotbal mulţumitor, atacînd pe front larg şi creîndu-şi cîteva ocazii de gol, ratate însă de Petreanu, neinspirat, sau de Ştefănescu, supărător de lent.

Juniorii români s-au aflat la un pas de egalare în min. 70, cînd fundaşul Ceylan a salvat de pe linia porţii un şut puternic expediat de Naom, cel mai activ jucător al gazdelor.

În rest, fotbaliştii noştri au acţionat confuz, pierzînd majoritatea duelurilor directe cu apărătorii oaspeţi, masivi, unii cu state de serviciu în prima ligă turcă.

Excelent, arbitrajul lui Gh. Popovici.

Ovidiu IOANIŢOAIA

Săptămina în imagini

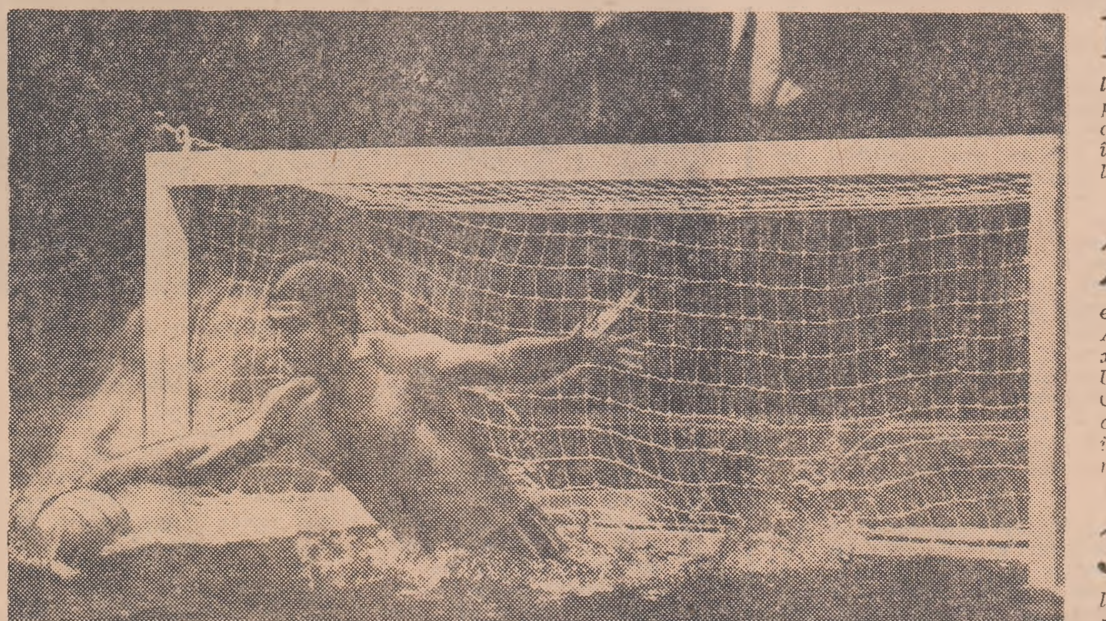

1. *Ceva nu-i place lui Petroşian... Poziţia din partida sa, sau cea a lui Florin Gheorghiu, care pierzînd la Larsen lasă pe danez să urce pe primul loc în turneul de şah de la Mallorca.*

2. *„Zestrea“ de trei goluri a băieţilor lui Matt Busby nu i-a scutit de emoţii în meciul retur cu S.C. Anderlecht. Pierzînd la Bruxelles cu 1—3, Manchester United se califică în sferturile C.C.E. doar prin punctul marcat de Sartori (dreapta), aci în luptă cu belgianul Devriundt.*

3. *Frăţilă (Dinamo Bucureşti) opreşte acest balon în derbiul poloiştilor din grupa de calificare pentru C.C.E. de la Budapesta, dar formaţia maghiară F.T.C. îşi adjudecă victoria cu 6—5. Oricum, dinamoviştii — clasaţi pe locul doi — se califică şi ei pentru etapa următoare, semifinalele.*

Telefoto : AGERPRES

Actualitatea internaţională

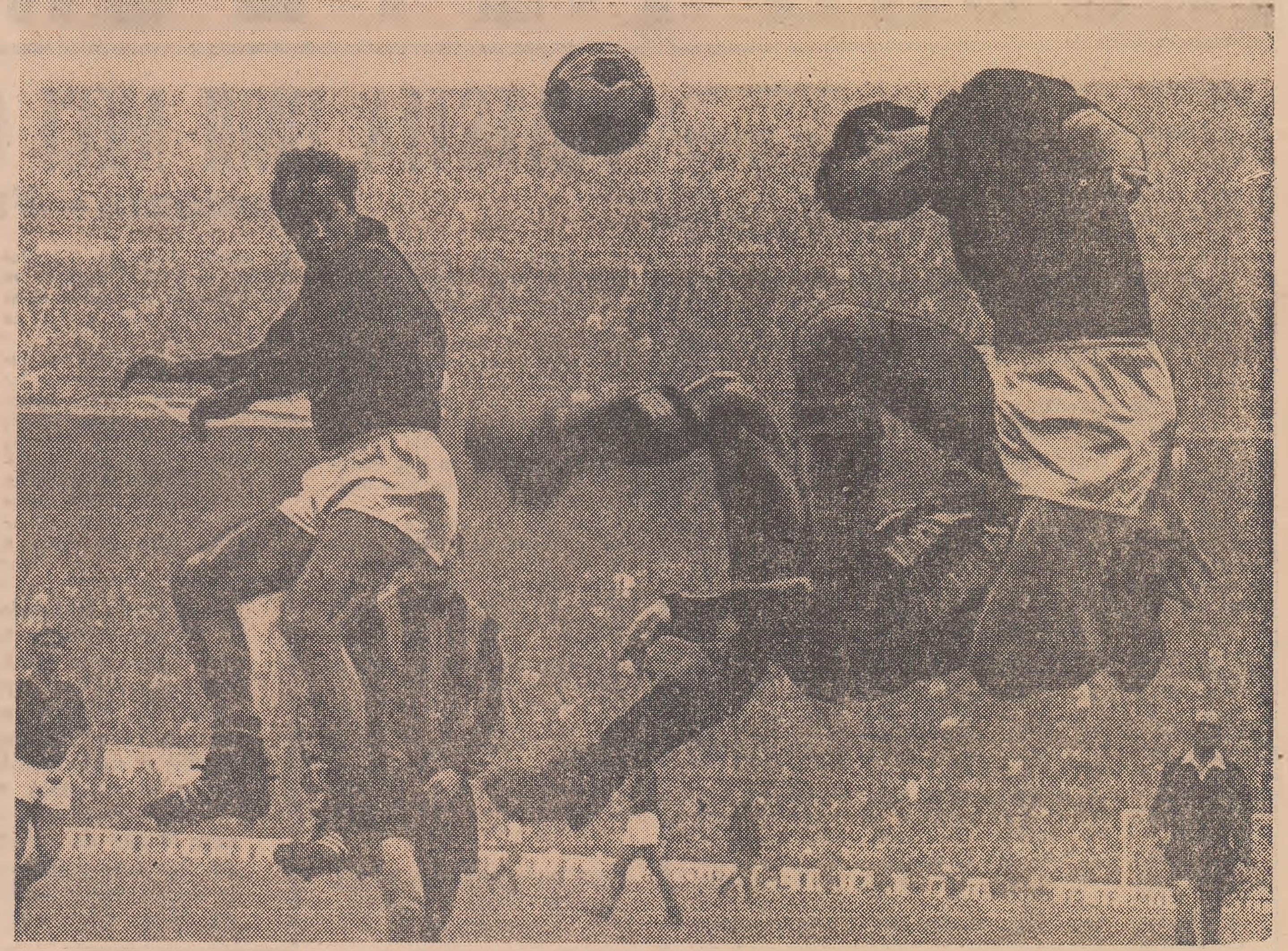

Vor oferi partidele din eventualul super-campionat european asemenea faze ? Instantaneul a fost luat cu prilejul meciului de campionat Internazionale — Roma (3—1). De la stînga la dreapta în prim plan, Peiro (R), Cella (I) şi Bet (R).
PUBLIFOTO MILANO

SE VA ORGANIZA UN SUPER—CAMPIONAT CONTINENTAL DE FOTBAL?

Este posibilă organizarea unui „super-campionat european“ de fotbal, rezervat echipelor de club ? La prima vedere, o asemenea iniţiativă pare tentantă, atractivă, de domeniul evenimentelor senzaţionale. Poate că acestea au fost motivele pentru care mai mulţi membri ai U.E.F.A. doresc ca propunerile lor privind organizarea unui supercampionat european să devină în curînd realitate.

Sînt multe argumente pro, dar nu lipsesc nici cele contra. Se pare, totuşi, că cele potrivnice sînt mai convingătoare, pentru că pînă acum, ori de cîte ori subiectul a fost pus în discuţie în cadrul organismului U.E.F.A., ideea nu a întrunit voturile majoritare.

Promotorii organizării unui campionat european sînt de părere ca întrecerea să se organizeze în două grupe (pe zone geografice), fiecare avînd cîte 18 echipe. Un număr de 5 ţări în fiecare grupă ar avea dreptul să participe cu cîte două echipe. Meciurile urmează să se desfăşoare tur-retur (fiecare echipă va susţine 34 de întîlniri), iar cele două formaţii clasate pe primele locuri în grupe se vor întîlni în finală. Se preconizează ca meciurile etapelor să se desfăşoare în fiecare miercuri.

Dar să urmărim care sînt argumentele pro şi contra, enumerate de însuşi secretarul general al U.E.F.A., Hans Baugerter, într-un număr recent al Buletinului U.E.F.A.

Iată avantajele :

— O excelentă propagandă pentru fotbal ;

— Un stimulent pentru echipele din prima ligă a campionatelor naţionale, care în acest fel au perspectiva de a participa la cea mai importantă întrecere europeană rezervată echipelor de club ;

— Se vor asigura încasări mai mari la aceste meciuri ; se vor putea vinde bilete prin abonament etc. ;

— Se va soluţiona într-un fel oarecare reducerea numărului de echipe din prima ligă, în ţările unde se intenţionează acest lucru.

Şi dezavantajele...

— Campionatele naţionale îşi vor pierde popularitatea şi importanţa, pentru simplul motiv că echipele campioane (şi în unele ţări încă o altă formaţie) vor lipsi din competiţie. Prin urmare, interesul pentru „super-campionat“ va pune în umbră pe cel naţional ;

— O asemenea competiţie va produce mari perturbări în pregătirea loturilor naţionale ; cu alte cuvinte, un campionat european va stînjeni în mod direct desfăşurarea meciurilor internaţionale : campionat mondial, european, diferite meciuri cu caracter regional şi amical.

● ARGUMENTE — PRO, DAR ŞI CONTRA
● ACTUALA FORMULĂ A „C.C.E.“ ESTE ÎN PREZENT CEA MAI ECHITABILĂ

Dintre argumentele enumerate mai sus, cele care pledează contra ni se par pe cît de logice pe atît de convingătoare. Apoi, mai sînt şi alte considerente potrivnice, de ordin valoric şi financiar. Cu toate că se presupune că meciurile se vor disputa în faţa unor tribune pline, este mai curînd probabil că încasările nu vor putea acoperi întotdeauna deplasările lungi (transport, cazare, premii etc.).

Şi mai este un argument puternic. În lipsa echipelor participante în „super-campionat“, campionatul naţional va fi cîştigat de o altă formaţie, presupus mai slabă decît cea din întrecerea celor mai bune echipe europene. Astfel, în următoarea ediţie a „super-campionatului“ toate echipele participante ar fi noi şi — implicit — valoarea lor ar fi mai slabă decît a celor precedente. Căci altfel, a emite un regulament cu retrogradări şi promovări, înseamnă o nouă lovitură dată campionatelor naţionale, care ani de-a rîndul ar fi lipsite de cele mai bune echipe ale lor !

Pe lista propunerilor mai există una. Prima fază a „Cupei campionilor europeni“ să se organizeze pe 8 grupe, alcătuite fiecare din 4 formaţii care să-şi dispute meciurile tur-retur. Potrivit propunerilor, primele clasate se vor califica în sferturi de finală, de unde competiţia devine eliminatorie (sistem de cupă). Dar, şi acest campionat are un mare neajuns. Întîlnirile din grupe durează 6 săptămîni (6 etape) şi, în mod firesc, echipele angrenate în întrecere vor fi suprasolicitate, dacă se are în vedere faptul că în această perioadă ele participă şi în campionatul şi în meciurile de cupă ale ţărilor respective.

Fără a neglija perspectivele interesante ale unui campionat european inter-cluburi, credem că, în prezent, actuala formulă eliminatorie prevăzută pentru „C.C.E.“ (care în fond nu este altceva decît tot un campionat al Europei) este cea mai echitabilă. Îmbunătăţirile aduse actualei formule de desfăşurare a „C.C.E.“, în domeniul programărilor şi a sistemului de departajare, au constituit un pas important spre perfecţionarea uneia dintre cele mai populare întreceri de pe continent, rezervate echipelor de club.

Ion OCHSENFELD

ACCIDENTE ÎN RALIUL LONDRA-SYDNEY

În clasamentul provizoriu întocmit la Teheran, pe primul loc în Raliul automobilistic Londra — Sydney figurează echipajul Clark — Pearson (Anglia), pe „Ford Lotus-Cortina“. Acesta are 6 puncte penalizare. Pe locurile următoare se află echipajele Staepalers (R.F.G.) — Lampinen (Finlanda) pe „Ford“ cu 14 p şi Bianchi (Belgia) — Ogier (Franţa) pe „Citroen“ cu 16 p.

Cîteva echipaje au abandonat pe teritoriul Iranului din cauza unor accidente. Echipajul nr. 82 s-a ciocnit în centrul oraşului Teheran cu un autobuz. Nu s-au înregistrat victime. Alt echipaj, cu nr. 23, format din Wilson şi Mackleden (Anglia) a derapat. Piloţii au fost uşor accidentaţi.

83 de maşini continuă cursa pe teritoriul Afganistanului şi în India.

La Palma de Mallorca

PRIMA ÎNFRÎNGERE A LUI GHEORGHIU

MADRID, 30 (Agerpres). — La capătul a cinci runde, în turneul internaţional de şah de la Palma de Mallorca, conduc Larsen (Danemarca), Korcinoi şi Spasski (ambii U.R.S.S.) cu cîte 4 puncte fiecare. După remiza obţinută în faţa lui Benkö, în runda precedentă, Florin Gheorghiu a fost învins de Larsen. Tot în a 5-a rundă, Spasski a cîştigat la Visier. Korcinoi la Byrne şi Benkö la Medina. S-au încheiat remiză partidele Pomar — Gligorici şi Lehmann — Matanovici. Restul partidelor, printre care şi cea dintre Petrosian şi Diaz del Corral, s-au întrerupt.

FINALĂ ROCHE-GONZALES LA NEW YORK

Rod Laver eliminat!

NEW YORK, 30. — O nouă surpriză a fost înregistrată în turneul de tenis profesionist de la „Madison Square Garden“. În semifinale, Tony Roche l-a eliminat cu 6—4, 6—3 pe Rod Laver. Acesta din urmă, după eliminarea lui Ken Rosewall, rămăsese principalul favorit al turneului. În finală, Roche îl va întîlni pe Pancho Gonzales, învingător cu 6—1, 6—2 în faţa lui A. Gimeno.

telex

Boxerul italian Remo Golfarini a devenit campion european la cat. mijlocie-mică, învingînd la puncte după 15 reprize pe francezul Jo Gonzales, în meciul disputat la Roma.

■

Tînăra tenismană australiană Lesley Hunt a furnizat surpriza campionatelor internaţionale de la Adelaida, eliminînd pe Judy Tegart cu 6—3, 6—4. Ea va întîlni în finală pe Karen Krantzcke. În finala de dublu masculin : Bowrey, Ruffels — Alexander, Dent 9—7; 6—3, 7—5.

■

Un mare turneu internaţional de fotbal va avea loc la Santiago de Chile, între 10 ianuarie şi 4 februarie. Şi-au anunţat participarea Botafogo, San Lorenzo, Steaua Roşie Belgrad, Dinamo Moscova şi două formaţii din Chile.

■

În turneul preliminar de polo de la Barcelona, din cadrul C.C.E., conduce — după două zile de întreceri — Partizan Belgrad cu 4 p, urmată de Ethnikos şi C. N. Barcelona cu cîte 2 p, S.U. Viena şi C. N. Marseille — 0 p.

■

Selecţionata de tenis de masă a R.F.G. a învins cu 4—3 echipa Ungariei, în cadrul „Ligii europene“. În meci decisiv : Schoeller — Rozsas 21—19, 14—21, 21—16.

■

În C.C.E. la baschet feminin, Firestone Viena s-a calificat în faţa lui Standard Liege, de care a dispus în meci retur cu 55—44.

■

S-a stabilit ca întrecerile campionatelor mondiale de ciclism pe 1970 (amatori şi profesionişti) să se desfăşoare în oraşul Leicester.

■

Cunoscutul schior francez Georges Mauduit s-a accidentat în cursul unui antrenament la Val d'Isere. El nu va putea participa la meciul S.U.A. — Franţa, care începe săptămîna viitoare la Aspen (Colorado).

■

Selecţionata de fotbal a Poloniei va întîlni la 16 decembrie reprezentativa Argentinei, pe stadionul din Mar del Plata.

■

După 6 etape, în Turul ciclist al Mexicului, conduce sovieticul Vladimir Sokolov, urmat de mexicanul Trevino la 4:24. Etapa Luis Potosi — Aguascalientes (165 km) a revenit olandezului Kohen.

Tiparul I. P. „Informaţia“, str Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti

40368